

стосовно капіталізму. Це те, з чого складається капіталізм і чим повинен жити кожен капіталістичний концерн».

Ідеї Шумпетера про внутрішньо стимулюючу роль інновацій, технічного прогресу послужили свого роду відправною точкою подальшого формування різних теорій трансформації капіталістичної системи, її переходу на більш високий щабель розвитку постіндустріального суспільства.

Список використаної літератури

1. Ковальчук В. М., Сарай М. І. Історія економічних вчень : навчально-методичний посіб. // В. М. Ковальчук, М. І. Сарай / – Тернопіль, 2003. – С. 176.
2. Шумпетер Й. Капіталізм, соціалізм і демократія. // Й. Шумпетер / – К., 1995, – С. 111.
3. Юхименко П. І., Леоненко П. М. Історія економічних учень : Навчальний посібник // П. І. Юхименко, П. М. Леоненко / – К., 2002, – С. 514.

УДК [336: 37. 014. 544] (477)

Голень Оксана Валеріївна

*студентка I курсу Східноєвропейського національного університету
імені Лесі Українки*

Науковий керівник: Стрішенець О.М.

*д.е.н., проф. Східноєвропейського національного
університету імені Лесі Українки*

ОСОБЛИВОСТІ ФІНАНСУВАННЯ ЗАКЛАДІВ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

Удосконалення економічних механізмів функціонування освіти в Україні є одним з основних напрямків державної політики. Вирішення даного завдання має відбуватись шляхом впровадження сучасних моделей фінансування, пошуку нових джерел, як матеріального та інтелектуального ресурсу в країні.

На сьогоднішній день в Україні постала гостра проблема розподілу та перерозподілу коштів із Державного бюджету України у середні, професійно-технічні та вищі навчальні заклади, що спричинила скорочення штату працівників та неефективності освітнього процесу, які здійснюються з місцевого, районного, обласного та державного бюджетів.

У незалежній Україні з'явилась низка теоретичних і аналітичних робіт з обраної тематики таких науковців і практиків, як Д. Дзвінчук, В. Луговий, Г. Єльнікова, Н. Протасова, Р. Пастушенко, Л. Гриневич, С. Крисюк, М. Набока. Але, на жаль, практичне впровадження наукових та практичних доробок для реального покращення освіти по Україні не здійснюється.

Кризові явища в освіті, які спостерігаються нині, пов'язані з становленням України, як незалежної держави, характером суспільних відносин, реформуванням політичної та економічної систем та принципово нових програм після кожної політичної сили, яка приходить до влади, що не дають потрібного результату. [1; с.2]

Особливо слід зазначити, що при реформуванні бюджетної сфери України відбулось передання дошкільних, шкільних та професійно-технічних

закладів на фінансування місцевих органів влади, які на даний момент не спроможні це здійснювати.

В Україні на сьогодні існує три рівні державного управління: державний, обласний та районний. Отож, і фінансування освіти також здійснюється з бюджетів, що формуються на цих рівнях, причому переважна частина бюджету освіти формується на рівні району. Кошти районного і обласного бюджетів складають приблизно 94-99% всього бюджету освіти.

Стратегічні завдання і напрями реформування фінансового забезпечення освіти на всіх рівнях – це:

- перехід до ефективної моделі фінансування освіти, адекватної ринковій економіці, розвиток нової соціально-економічної структури освітньої сфери;
- стимулювання переходу на нові педагогічні технології та ефективну систему управління освітою, істотне збільшення видатків на розвиток наукових досліджень, зокрема з проблем освіти та педагогіки; підготовку і випуск підручників, посібників та іншої навчально-методичної літератури;
- поступове збільшення у загальних витратах на освіту коштів державних і приватних підприємств, громадських організацій, різних фондів, благодійних організацій тощо.

Основні шляхи реформування фінансового та матеріально-технічного забезпечення освіти:

- часткове збереження за державою пріоритету у фінансуванні системи освіти у фінансуванні освітніх потреб;
- збільшення за приватним бізнесом (як резидентів, так і нерезидентів) пріоритету у фінансуванні приватних програм обміну студентів, стипендій та грантів;
- звільнення навчально-виховних закладів від податків на прибуток і додану вартість;
- запровадження додаткового фінансування навчально-виховних закладів для обдарованих дітей, що мають відповідну ліцензію, з спеціального фонду Міністерства освіти;
- заохочення навчально-виховних закладів, які за наслідками акредитації і атестації визнані такими, що мають позитивний досвід у розробленні і впровадженні нових прогресивних технологій навчання і виховання учнів та студентів, домагаються високих кінцевих результатів;
- залучення іноземних інвестицій для розвитку інфраструктури навчально-виховних закладів (будівництво міжнародних освітніх закладів, центрів підготовки спеціалістів);
- поліпшення технології формування видатків державного та місцевих бюджетів на освіту, удосконалення системи кількісних та якісних показників

для нормування зазначених видатків;

- запровадження змішаного фінансування інноваційних проектів у галузі освіти, зокрема розроблення та запровадження механізму пільгового оподаткування доходів фізичних осіб, які спрямовують власні кошти на оплату навчання;

- удосконалення правового підґрунтя для приватного фінансування діяльності навчальних закладів;

- проведення органами управління освітою (державними та місцевими) моніторингу інвестування навчальних закладів;

- запровадження спільного державного та громадського контролю за формуванням і виконанням бюджетів навчальних закладів. [2; с.123]

Список використаної літератури

1. Чигрін І. Управління освітою в Україні: стан, тенденції, перспективи. [Електронний ресурс] / І. Чигрін. - Режим доступу: http://tme.umo.edu.ua/docs/Dod/2_2010/chigrin.pdf.

2. Епіфанов А.О., Дьяконова И.И. "Бюджет і фінансова політика України". Київ, 1997. – С. 234.

УДК 338.2:502.31

Голуб'юк Анна Петрівна

студентка I курсу Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки

Науковий керівник: Ліщук В. І.

доцент Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки

ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВНІ НАПРЯМИ ЕНЕРГОЗБЕРЕЖЕННЯ В УКРАЇНІ

У 2015 році в Лондоні Міжнародне енергетичне агентство (МЕА) представило презентацію під назвою «World Energy Outlook 2015», яка відображала питання енергетичної безпеки сьогоденного світу з акцентом на майбутнє. Її першим блоком була підтема «Старт нової енергетичної ери», який включав питання про глобальні зміни клімату, залучення нових інвестицій тощо.

За прогнозами МЕА регіональна динаміка попиту на енергію характеризується його зростанням в Індії, Китаї, Африці, Південній Азії, Південній Америці і країнах Середнього Сходу. У США, ЄС та Японії попит буде знижуватися на традиційні енергетичні ресурси і зростатиме на відновлювані [1].